

Politológ Baránek: Výkon funkcie Matoviča sa ukazuje ako absolútne nedostatočný, chaotický a amatérsky

- CZ24 News | 14. prosince 2020

SLOVENSKO: Zuzana Čaputová už nemá po Matovičovom prekročení hranice inú možnosť, než žiadať koalíciu o zmenu na pozícii premiéra, myslí si politický analytik Ján Baránek o spore prezidentky SR Zuzany Čaputovej a premiéra Igora Matoviča. Pani prezidentka sa vyjadrila pomerne tvrdo, keď konštatovala že premiér Matovič by mal prenechať manažovanie koronakrízy niekomu inému, ideálne nejakému inému členovi vlády. Prinášame Vám prepis rozhovoru pána Baránka s moderátorom Petrom Števkovom. Na otázku, ako hodnotí toto vyjadrenie prezidentky, Ján Baránek odpovedal.

Myslím si, že to vyjadrenie malo prísť omnoho skôr. Chaotické manažovanie krízy nie je otázkou len posledného týždňa či mesiaca, je to jasné od prvej vlny covidu. Ja by som dodal na mieste prezidentky, že či by pán Matovič nezávažil zotrvanie vo funkcii, lebo to, ako riadi covid krízu, ale aj to, ako riadi vládu, tie naozaj hlboké spory vo vládnej koalícii nám navrávajú, že niečo nie je v poriadku. Je to presne o tom, čo prezidentka povedala, u pána Matoviča sú všetci zlí, len on je ten, ktorý chce robiť dobre a konať správne veci. Život takto nefunguje a keď sú všetci okolo iného názoru ako jeden, väčšinou tí, všetci okolo, majú pravdu. Ide nielen o riadenie krízy, ale celkovo výkon funkcie pána Matoviča sa ukazuje ako absolútne nedostatočný, chaotický a amatérsky.

Vzťah prezidentky a Matoviča nie je zas až taký vyhrotený, ona aj, keď ho vyzvala, aby odpovedal

riadenie krízového stavu, nehovorila nejako kriticky, ale zaobalila to do fráz, do takých dôvodov, ako je poskytovanie pomoci, koordinácia ministerstiev, riešenie iných veľkých problémov. Bolo to dosť elegantné z jej strany. Nepovedala, že vytvára chaos a anarchiu a bolo by lepšie, aby to odovzdal. Ona to podala inak. Nie je to je ostrý konflikt.

Matovič kritizoval prezidentku za to, že vyzvala, aby bolo celoplošné testovanie dobrovoľné a tým podľa neho, testovanie stráca efektivitu. Aký je váš názor, prekročila prezidentka svoje kompetencie?

Ja si myslím, že prezidentka sa nemá striktne správať podľa kompetencií, má svoje kompetencie, ktoré sú dané prísne ústavou, ale prezident je aj na to, aby nejakým spôsobom zastrešoval aj záujmy obyvateľstva, ktoré národ nevie jednoznačne vyjadriť a aby odrážala verejnú mienku a ona to urobila. Konečne to urobila! Ja jej zazlievam, škoda, že to nerobí výraznejšie a častejšie. Lebo prezident je hlavou štátu, je priamo volený a je akýmsi garantom ochrany záujmov obyvateľov krajiny. Urobila to, čo si prevažná časť národa myslí. To vieme aj z prieskumov verejnej mienky. Potom je jej povinnosťou, aby hovorila za národ a aby to hovorila dôrazne!

Od piatku prichádza čiastočný lockdown a prvé z nových opatrení štátu proti koronavírusu. Reštaurácie zatvoria svoje terasy, platí jedlo len so sebou. Minister zdravotníctva na to povie, že opatrenia mali prísť skôr. Zvláda podľa vás vláda súčasnú situáciu?

Evidentne ju nezvláda. Informácie sú veľmi protirečivé, to bolo vidieť aj na tlačovke k ďalším opatreniam. Je v tom chaos, čo sa ukázalo už pri nákupe antigénových testov pre Sulíka, keď sa redaktorka pýtala ministra Krajčího na pochybenia v zadaní a on povedal, že všetky pochybenia boli pravdivé. Už len toto diskvalifikuje Matovičove vyjadrenia o tom, že Sulík mohol konať. Evidentne nemohol. Už len to je prejav celkového chaosu a subjektivismu, ktorý premiér využíva. Potom si to ale odskáče celý národ ako v tomto prípade, ľavá ruka nevie čo robí pravá a čas je dynamický a kým sa skoorinujú, je neskoro.

V utorok napriek protipandemickým opatreniam a núdzovému stavu otvorili mnohé reštaurácie aj fitness centrá. Premiér im ešte predtým odkázal, že ich nebude pokutovať. Ako hodnotíte rezignáciu štátu na vymáhateľnosť práva? Nezačína vláda hazardovať s autoritou polície, či štátu?

Hazarduje hlavne s autoritou štátu a to je najhoršie, čo sa mohlo stať, lebo čím viac klesá autorita štátu, tým viac stúpa miera anarchie, myslím anarchie ako vyššej miery entropie (*veľičina, ktorá meria neusporiadanosť*). Je to ale logické. Tí ľudia, čo otvárali prevádzky, neboli žiadni "nenažratí kapitalisti". Oni potrebujú živit rodiny. Zaujímalo by ma, ako by toto vyhodnotil morálny teológ, mal by ťažkú úlohu, pretože sa týmto ľuďom upiera právo na obživu. To je niečo nad zákonom a pokiaľ štát to nezohľadní a rezignuje na jednu zo svojich funkcií, a to je sociálna ochrana obyvateľstva, tak sa ľudia začnú chrániť sami. Lebo ďalší stupeň ochrany je už len rabovanie. A to si treba uvedomiť. A toto je situácia, ktorú štát nikdy nemal pripustiť.

Predseda vlády sa chce znovu stretnúť s pani prezidentkou a vydiskutovať si s ňou komunikáciu. Zuzana Čaputová mu odkázala titulok v novinách o tom, že všetci riešia koronu, len my Matoviča. Je to začiatok otvoreného konfliktu? Prípadne, aký priebeh môžeme čakať s ohľadom na premiérovú povahu?

Po tom, čo včera Matovič povedal na tlačovke ("že prezidentka podľa neho spochybnila logistické zabezpečenie prvej fázy plošného testovania a nesúhlasila s povinnou formou testovania v ďalších plánovaných fázach, "de facto" vyriekla ortiel nad decembrovým plánovaným testovaním"), nevidím zmysel, aby sa stretávali. Matovič prekročil isté hranice. Neobhajujem Zuzanu Čaputovú ako

prezidentku, ale inštitút prezidenta republiky. Dnes vidím jediné pokračovanie toho, čo pani prezidentka môže urobiť – vyžiadať si vystúpenie v parlamente a v médiách a vyzvať poslancov, aby pokračovala koalícia s novým premiérom. To znamená formálny pád vlády. Koalícia môže byť tá istá, ale v inom personálnom zložení.

Koalícia presadila zmenu ústavného zákona o dôchodkoch. Minister práce Milan Krajniak to dosiahol spojením so zmenami v justícii. Ako hodnotíte tento prístup Sme rodina? Svoje dosiahli v čase padajúcich preferencií.

Prístup je taký ako sa správa táto vláda. Arogantný a amatérsky. O vláde Igora Matoviča už bolo toho popísaného veľa. Skoro z každej strany. Čítame najmä zoznamy jeho prešľapov, faulov, nezmyselných rozhodnutí. Tiež ale chvály za zatváranie vysoko postavených policajných funkcionárov, prokurátorov a sudcov, podozrivých z korupcie. Všetko sa to odohráva v časovej línii a ad hoc. Lebo na Matoviča treba reagovať ad hoc, keďže jeho rozhodnutia sú ad hoc. V tejto záplave účelových riešení na jedno použitie a reakcií nám uniká podstatná vec. Následky, respektíve lepšie povedané – kauzalita.

Pokiaľ sa na problém Matovičovej vlády a vládnutia pozrieme takto, vyjaví sa nám obludná konštrukcia anarchie (viem, že je to oxymoron), precedensov a likvidácie štátnosti tejto krajiny. Problém je širokospektrálny, nemá jeden rozmer a ako ukážem, ani jedného vinníka. Je o to obludnejší a o to rýchlejší je potrebné riešiť ho.

Vláda I. Matoviča nám priniesla precedensy, ktoré sme tu v histórii SR nemali – preto sú aj precedensmi. Poďme priamo k nim.

Flagrantné ignorovanie Ústavy SR

Tu, ako červená niť, sa tiahne jedna z obsedantných porúch, resp. úchyliet Matoviča – testovanie. Ústavu tejto krajiny porušil, keď nechal dobrovoľne netestovaných v domácej karanténe a ako priepustku na slobodu, ako to sám nazval, inštaloval potvrdenie o testovaní. Pritom v Ústave SR je jasne povedané, ako je možné obmedziť slobodu pohybu. Rozhodne to nie je vyhláška hlavného hygienika. Jeho nesystémový postup mal nesystémové pokračovanie. Osobnú slobodu nám obmedzovali vrátnici, esbéeskári, poverení pracovníci a iní ľudia, ktorí zrazu dostali „moc kontroly“ a niektorí z nich si ju aj užívali. Tu Igor Matovič vytvoril skupinu akýchsi kontrolórov, ktorí sa správali náležite k svojmu pomenovaniu. Arogantne, povýšenecky vo svojej hlúposti aj sebavedomo. Česť výnimkám, ktorým to bolo celé trápne a robili to, resp. tvárili sa, že to robia, len zo strachu o zamestnanie. Masívna väčšina si to užívala. Proletár Matovič takto vytvoril kastu seberovných – hlúpych, zakomplexovaných, opojených dočasnou mocou. Tento masový sociálny experiment bol dobrý aspoň na to, že sme sa presvedčili, že sa to dá a aj medzi Slovákami je veľa zakomplexovaných hlupákov, hodných svojho premiéra.

Polyhistor

Mať polyhistora za premiéra by sa mohlo zdať na prvý pohľad veľmi prospešné. Platilo by to vtedy, keby to nebola úchyľka a, navyše, zapálené presvedčenie o vlastnej neomylnosti. Takto sa výraz polyhistor stáva hrozbou a národnou obavou. Premiér sa postupne osmeloval, až sa dostal na úroveň, kedy bol schopný verejne povedať, že niekedy je potrebné neposlúchať aj odborníkov, na ktorých sa pred tým odvolával. Zo dňa na deň sa stal z neho epidemiológ, virológ, štatistik, prognostik, sociológ, ale najmä klamár. Nemal vôbec žiadny problém klamať a zavádzať, krivo obviňovať. Spomeňme sa na

Sulíkovu budúcu zodpovednosť za tisícky mŕtvych. Spomeňme si na zodpovednosť jeho oponentov za to, že sa nedaria realizovať jeho pomätené plány. Či už to bol minister zdravotníctva, opozícia, koaličný partner, Kotleba, Fico, ale aj prezidentka. V jednom vreci všetci, všetci s rovnakou stigmu - nesúhlasom s jeho plánmi, ktoré neznesú pomenovanie plány a keď ho znesú tak iba pre to, aby sme aspoň ako tak pochopili, čo vlastne chce povedať. Postupom času, keďže je v problematike epidémií nevzdelaný a má tunelové vnímanie sveta, sa jeho „polyhistorizmus“ demaskoval na simplicitnú posadnutosť jediným liekom na tzv. pandémie - na testovanie. Keď už nič iné, toto malo signalizovať jeho okoliu, že niečo naozaj nie je v poriadku a treba konať. Ak by som parafrázoval bolševika, ktorého úspešne dobieha, povedal by som to jednou vetou: „Kto netestuje, nech neje!“ A tak aj konal. Posadnuto a s tichým a zbabelým súhlasným nesúhlasom svojho okolia.

Zjednotiteľ

Premiérovi Matovičovi sa podarilo nepredstaviteľné. Na jednu stranu barikády sa dostali dovtedy nezmieriteľní nepriatelia. Zrazu som zistil, že argumentujem podobne, ako zarytí liberáli, tzv. slniečkári, lavičiari, dokonca komunisti a neomarxisti. Samozrejme, neplatí to plošne, ale ocitli sme sa niektorí v jednom šiku. Zrazu sa nám ukázalo, že keď ide o podstatu zdravého rozumu a jeho deštrukcie, ideologické rozdiely idú do pozadia. Aspoň dočasne, na jednej strane v snahe zahatiť rozmachu bazálneho amaterizmu a následných škôd, keďže tento momentálne, akosi zlomyselnou hrou zlého volebného systému, priniesol tejto krajine exekutívu amatérov, bláznov, psychopatov, zbabelcov, skrátka toho najodpornejšieho, čo si v politike vieme predstaviť. A toto všetko sa hrá na demokraciu a pri tom pácha zločin na celom národe.

Pomoc

Od začiatku tzv. pandémie koronavírusu Slovensko vyniká v jednom. Ako nonšalantne bohorovne ignoruje jednu zo základných úloh štátu - ochranu obyvateľov. Teraz nemám na mysli ochranu rúškami. V tom sme majstri a premotivovaní Slováci už behajú v rúškach aj v lese počas rekreačného behu. To som nepočul. To som videl. Mám na mysli inú ochranu - sociálnu. Nie nadarmo sme v pomoci „obetiám“ COVID-19 v Európe skoro poslední. A nie náhodou. Lebo práve v najkrízovnejšom období od samostatnosti Slovenska máme suverénne najamatérskejšiu vládu. Toto je smrteľná kombinácia. Možno by ste so mnou chceli nesúhlasiť. Poďme meno po mene, pri každom sa zastavte a porozmýšľajte, nakoľko ide o profesionála. Takže: Matovič..., Krajniak..., Nad..., Krajčí..., Mikulec..., atď., atď... Verím, že sa aj medzi vami nájdú takí, ktorí ich považujú za profesionálov a tí nech prijmú môj obdiv a ľútosť.

Tento štát bezprecedentne kašle na svojich občanov. Premiér ich akurát komanduje, resp. im zazlieva, že mu to pokazili. Čo, tak to vie iba on. A ani tomu neverím. Že to vie. Máme tu už tisícky skrachovaných SZČO, malých podnikateľov, tisícky zničených rodín, tisícky nepriamych obetí na opatrenia proti koronavírusu. A premiér iba posadnuto nehovorí o ničom inom, ako o testovaní.

Skrachovala vám kaviareň? Čo počujete? Podťte sa testovať! Nevládzte splácať hypotéku? Čo počujete? Podťte sa testovať! Odložili vám operáciu? Čo počujete? Podťte sa testovať! Nevládzte platiť nájomné? Čo počujete? Podťte sa testovať! Prišli ste o prácu? Čo počujete? Podťte sa testovať! Pýtate sa, kedy môžete otvoriť reštauráciu? Čo počujete? Podťte sa testovať! Počujete, ako prezidentka hovorí o tom, že to testovanie nemusí byť až také plošné a povinné? Čo počujete? Podťte sa testovať!

Skrátka a jasne – žiadna pomoc, žiadna empatia, žiadne intervencie štátu v prospech sociálnej situácie. Počujeme už len jedno. Podťte sa testovať! A nanajvýš, keď sa netestuje, tak počúvame, aká škoda je, že sa netestujeme a ako by to bolo dobré, keby sme sa testovali a kto môže za tie tisícky mŕtvych v súčasnosti a v budúcnosti, lebo sa jeho vinou netestujeme. Koho zaujímajú nepriame obete COVID-19 v tejto krajine? Nikoho. Absolútne nikoho. Nepočujete o nich hovoriť, nikto ich nerieši. Celá debata v posledných týždňoch je o testovaní a súvisiacich nezmysloch.

Osprostievanie

Nie dosť, že nepomáhajú, nie. Oni sa rozhodli škodiť. Masívne a arogantne. Bezprecedentne si zobrali za rukojemníkov svojich hádok naše deti. Tu sa prejavuje ich perversita a zvrátenosť najokatejšie. Ako inak si máme vysvetliť fakt, že podmienkou otvorenia škôl má byť ospravedlnenie ministra premiérovi? Navyše ani nie ministra školstva. Prosím vás, zamyslite sa nad touto zvrátenosťou. Niektu tu zámerne poškodí celý národ, opakujem, celý národ, ak sa mu minister neospravedlní. Teraz na chvíľu prestaňte čítať a znovu si to prečítajte: Niektu tu zámerne poškodí celý národ, opakujem, celý národ, ak sa mu minister neospravedlní. Hovorím celý národ, lebo deti sú aj ich rodičia, starí rodičia. Takže – ešte vám nedopína? Ešte neviete, o čo tu ide? Nechápete, že tu ide o psychopatickú, arogantnú a bezcitnú hru, v ktorej rukojemníkmi sú vaše deti? Toto dovoľíte? Nemilujete svoje deti? Nie ste pre nich ochotní urobiť čokoľvek? Nie ste kvôli nim ochotní kričať, protestovať a šmahom ruky odstrániť toho, kto robí vašim deťom zle? Lebo keď nie, nezaslúžite si ich. Každé dieťa si zaslúži rodiča, ktorý ho chráni a nie takého, ktorý zbabelo skryje hlavu do piesku, keď mu niekto ubližuje. Uvedomujete si vôbec, že vaše deti osprostievajú, lebo nie sú v školách a ešte dlho asi ani nebudú a osprostievanie je jedna z najhorších vecí, ktoré im môžete urobiť? No, ak si to uvedomujete, tak konečne zdvihnite svoje zbabelé egá a ukážte svojim deťom, že si ich zaslúžite.

Plagiátori a iní maniáci

Nikdy nijaká európska vláda, aspoň čo si ja pamätám, nemala vo vedení štátu takých neschopných a morálne pokleslých politikov, ako má dnes Slovensko. Premiér – dokázaný plagiátor. Všade inde v EÚ by musel odstúpiť. Na Slovensku nie. Minister školstva – dokázaný plagiátor. Všade inde v EÚ by musel odstúpiť. Na Slovensku nie. Predseda parlamentu – dokázaný plagiátor. Všade inde v EÚ by musel odstúpiť. Na Slovensku nie. Títo ľudia chcú od nás dodržiavanie zákonov, vyhlášok a iných ich rýchlo kvasených nezmyslov. Nehovoriac o tom, že druhú najvyššiu ústavnú funkciu v štáte zastáva „politik“, ktorý mal v minulosti aj funkciu mafiánskeho „štartéra“, ktorý má záľubu v penisoch transsexuálov – ale šľak to traf, aj na katolíckom Slovensku, ktorý sa arogantne rozváža s nejakou „kráskou“ a zhodou okolností pri tom do neho nabúrajú, ktorý maniacky zatočí so sestričkami v nemocnici, lebo – a vlastne ani neviem čo. Aj by som chcel veriť, že ho navštevovali opatrovatelky v rokoch, ale po tých jeho celoživotných sexuálnych a transsexuálnych orgiách to akosi nedokážem.

Toto je vedenie nášho štátu, priatelia. Psychicky nevyrovnaný a nespôsobilý premiér bez empatie a pocitu zodpovednosti, zvrhlík a plagiátori. A my sme stále spokojní?

Médiá

Hovorí sa o nich, že sú strážnymi psami demokracie. No, toto dnes na Slovensku je snád' iba žart. V prvom rade treba povedať, že nejde o psov, ale štence. A ako strážia? No, napríklad – investigatívne žalujú hlavnému hygienikovi, že tie „zlé“ gastro prevádzky obchádzajú jeho vyhlášku o sedení na terasách a zakrývajú všetky strany terasy pred poveternostnými vplyvmi.

Toto som počul a videl na vlastné oči. Premotivovaný absolvent žurnalistiky takto „spravodlivo“ žaloval na „nenásytných kapitalistov“, podnikateľov v gastronómii, hlavnému hygienikovi. Ten nelenil a na druhý deň nakázal otvoriť jednu stranu v stenu týchto semeníštiach špinavého kapitalistického zisku.

Nemám na to žalúdok, milí priatelia, komentovať úbohosť a zúfalú impotenciu súčasnej slovenskej žurnalistiky. Tá si pomýlila poslanie a vidí ho v žalovaní a v kladení impotentných otázok typu: Bude či nebude ďalšie testovanie? A podobne. Ak by ste od nich čakali otázky v prospech covidovou hystériou postihnutých, nedočkáte sa. Neviem, či nevedia, alebo nechcú. Ale ešte jedno vedia. Šíriť nezmysly, strach, hoaxy a ruka v ruke s premiérom podnecovať udávanie tých, čo náhodou nemajú na sebe rúško, a pod. Ďalej ich fantázia nesiahá. Možno by aj chceli. Ale nevládzu, nevedia a nechcú. Viem, že generalizujem. Nájdu sa aj výnimky. Ale výnimkami sú preto, lebo ich je málo.

Zločin

Táto exekutíva spáchala na tomto štáte zločin, ktorého následky budeme ešte dlho znášať. Po prvé je to spomínané ignorovanie ústavy a to, že ukázala, že sa to dá. Ďalej je to fakt, že ľudia, aspoň niektorí, ukázali, že sa dajú ignorovať nariadenia štátu. Napríklad, podnikatelia v gastro oblasti sa rozhodli, že v pube sebazáchovy skrátka otvoria. Štát ich dostal do postavenia, že nemajú čo stratiť. Čo je samo o sebe tragédia. A ďalšou je fakt, že štát sa presunul z postavenia autority do postavenia pozorovateľa a komentátora. V tejto kríze tak štát zlyhal všade tam, kde sa dalo. Na poli ochrany - nepomohol svojim občanom. Nedal im ani zmysluplnú víziu ďalších krokov. Naopak. Dostal sa do paniky, kedy rozhodnutia menil doslova z hodiny na hodinu, miatol svojich občanov, nedával im nádej, dostávali od neho iba príkazy a zákazy, vo veľa prípadoch odporujúce si a navyše, protizákonné a protiústavné. Takto štát stratil autoritu, autoritu stratili jeho predstavitelia, autoritu stratil premiér, autoritu stratil aj parlament, lebo exekutívu v tomto deštruktívnom konaní nezastavil. Toto je zločin z COVID-19 na Slovensku. Strata autority autorít a následný nárast anarchie a síce pragmatického a pochopiteľného, ale stále len samorozhodovania sa veľkej časti obyvateľov. Ďalším zločinom z koronavírusu je rozdelenie spoločnosti. Svojim nenávisťnými a konfrontačnými vyhláseniami, niektorí predstavitelia exekutívy rozdelili spoločnosť na „dobrých“ a „zlých“. To všetko v čase, kedy mali spájať a dávať nádej. Tu zlyhala aj prezidentka. Po pandémie nám tu ostane rozdelená spoločnosť a deliaca čiara nenávisti naprieč rodinami, partnermi, kolegami, kamarátmi, kolektívami... Do dnešnej miery sa to nepodarilo ani Mečiarovi. Navyše, ani tak rýchlo.

Žalujem

Nie, nie je to Zolove žalujem kvôli Dreyfusovi. To by som si zďaleka netrúfol. Nežalujem Igora Matoviča. Nadobúdam presvedčenie že on za to nemôže a zaslúži si ústavnú starostlivosť odborníkov v psychiatrii. Žalujem jeho okolie. Žalujem jeho ministrov, že sú zbabelí, lebo musia vidieť, že nie je spôsobilý na výkon funkcie a nič s tým nerobia. Žalujem poslancov Národnej rady SR, že sú zbabelí, lebo musia vidieť, že nie je spôsobilý na výkon funkcie a nič s tým nerobia. Žalujem obyvateľov tejto krajiny, že sú zbabelí, lebo musia vidieť, že nie je spôsobilý na výkon funkcie a nič s tým nerobia. Žalujem niektoré médiá tejto krajiny, že nekontrolujú, ale iba sledujú, alebo kolaborujú. Žalujem vás všetkých, lebo vidíte, že kráľ je nahý a stále na ňom vidíte šaty. Žalujem vás, lebo ničíte budúcnosť svojich detí. Žalujem vás z lenivosti niečo s tým robiť. Žalujem vás z ľahostajnosti niečo s tým robiť. Žalujem vás zo zbabelosti niečo s tým robiť. Žalujem vás z vypočítavosti niečo s tým robiť. Žalujem vás z nedostatku cti, sebavedomia, hrdosti, integrity, z nedostatku lásky a zodpovednosti. Neprestanem vás žalovať, kým nedokázete, že si zaslúžite slobodu a prestanete skláňať hlavy a klaňať sa vášmu strachu, ktorý zosobňuje človek, ktorý nikdy nemal byť tam, kde je.

Autor: Ján Baránek, politický analytik

Zdroj: <https://zemavek.sk/>